

Liedenpohjien ystäväkirje 2/2017

Odessassa 1.12.2017 (kirje valmis 18.12.2017)

Shalom! Terveisiä Odessasta!

Tänään kaivoin joulukuun alkamisen kunniaksi sähkökynttelikön esille, ja nyt se on koko päivän muistuttanut meitä siitä, että joulu lähestyy, vaikkei sitä muuten uskoisi. Voimakas tuuli on riepottellut puut jo lähes paljainkseen kellastuneista lehdistä, mutta lunta saavat lapset vielä odotella, kun huomisellemme on luvattu ylimmillään 15 astetta plussaa. Sunnuntailla lupasin lapsille pyhäkouluun adventtikalenteriaskartelun, joten Risto on kantanut kaupasta muutaman sata tulitikkuaskia, joista kalenterien pitäisi syntyä. Tänään lapset avasivat luukun myös Eurajoen seurakunnasta lähetetyistä kalentereista, kiitos niistä! Akseli ei meinannut millään hyväksyä, että saa avata vain yhden luukun, joten itku tuli, kun kalenteri siirrettiin pikavauhtia ylähyllylle.

Rukousta sirkuksessa

Kesälomilta palattuamme saimme uuden kotiapulaisen, *Tanjan*, joka käy meillä kerran viikossa. Hän on edellisen apulaisemme paras ystävä. Hänellä itsellään on kuusi lasta, joista kaksi poikaa autistisia. Tanjan vinkistä olemme päässeet lasten kanssa mukaan kulttuurierioihin. Olimme pitäneet tytöille keväällä *Liisa Ihmemaassa* -synttäreitä, joten Tanja kertoi, että Oopperatalossa on samanaiheinen baletti päivänäytöksenä. Saimme paikat lähestulkoon piippuhyllyltä, mutta näkyvyys oli mainio! Viidestä paikasta maksoin yhteensä viiden euron verran, joten oopperareissu ei paljon keventänyt kukkaroa. Vinkki! Jos olet oopperan tai baletin ystävä, niin halvemmaksi tulee lentää tänne niistä nauttimaan, kuin käydä kotimaan konsertissa.

Toisen kerran Tanja kertoi sirkusnäytöksestä, johon he olivat monilapsisena perheenä saaneet ilmaisliput. Täällä Odessassa sirkus ei ole teltassa, vaan aivan omassa rakennuksessaan, joka on pitkälti toista sataa vuotta vanha. Isänpäivän kunniaksi kävimme katsomassa siellä *Ukrainalaisen sirkuksen* esitystä. Sirkustaiteilijoilla oli ukrainalaisia

kansallispukuja muistuttavat asut. Musiikki oli ukrainalaista ja esityksiä oli liitetty toisiinsa ukrainalaisilla teemoilla, kuten perinteiset häät, morsiamen ryöstö, seppä takomassa jne. Aika iäkkään näköiset harmaapäiset miehet tekivät huimia voltteja ja hyppyjä trampoliinilla. Näytöksen loppuhuipentuma oli, kun kaikki esiintyjät lopuksi polvistuivat areenalla ja kaiuttimista kuului rukous: *Taivaan Isä, siunaa Jeesuksen nimessä Ukrainaa, äläkä anna sen sortua.*

Varmaan sota-aikana Suomessakin olisi rukoiltu sirkuksessa, jos sellainen olisi ollut. Sota voi vaikuttaa paljon pahan lisäksi myös jotain hyvää, elvyttää hengellistä elämää. Sodan alla ymmärtää, että itse voi vaikuttaa omaan kohtaloonsa vain vähän. Kaikki on lopulta Jumalan kädessä. Ehkä ei olekaan ollut kyse pelkästään sotakuntoisuuden säilyttämisestä, kun Jumala on sallinut Israelille sotia joka sukupolven aikana.

Arkea

Lasten elämä on paljolti keskittynyt koulun ja läksyjen teon ympärille. Arkipäivisin ei paljon muuta ehdikään. Lauri on käynyt ”eskarin” lisäksi välillä myös jalkapallossa, silloin kun on ollut terve ja on sopinut muihin kuvioihin. Syyslokakuussa harkkoja olisi ollut jopa neljä kertaa viikossa, mutta näin salikaudella ”vain” kolme kertaa. Täällä kun jotain harrastetaan, niin harrastetaan sitten täysillä. Linnea juuri kertoi, että yksi hänen luokkatoverinsa käy aamuviideltä voimisteluharjoituksissa ja sanoi olevansa sen jälkeen tosi väsynyt. Eipä ihme!

Kuva. Koko perhe Laurin eskarin syysjuhlassa.

Yhteystiedot:

Risto & Marja Liedenpohja, P.O.BOX 8, Odessa 65101, UKRAINE

riedenpohja@yahoo.com ja mliedenpohja@yahoo.com

Osoitteenmuutokset Kylväjän toimistoon p. 09-253 254 00 tai osoitteenmuutokset@kylvaja.fi

Sähköpostimuutokset Ristolle: riedenpohja@yahoo.com

Odessalainen

Naapurin *Anja* on käynyt syksyn mittaan useasti leikkimässä. Välillä hän on myös tullut samaa matkaa koulusta kotiin. Lapset pitävät kovasti kissoista. Niinpä erään kerran Anja ehdotti koulun jälkeen, että menisimme katsomaan kissoja, joita hänen mukaansa oli paljon läheisen talon pihassa. Siellä olikin peräti kopin tapainen suoja rakennettu kissoille. Kun puhuin meidän lapsille suomea, niin läheisellä penkillä istuva iäkäs mies kommentoi: *Onpa mukava kuulla muutakin kuin venäjää!* Hän oli hiukan maistissa ja kovasti juttutuulella. Kerroin että olemme Suomesta, suomalaisia, ja kysyin mikä hän on kansallisuudeltaan. Hän kertoi olevansa odessalainen. *Olette siis puoliksi venäläinen, puoliksi ukrainalainen ja puoliksi juutalainen,* totesin. *Niin olen. Isäni oli juutalainen.* Ennätin kertoa hänelle, millä asialla oikein olemme Odessassa ja hän antoi puhelinnumeron, jotta häntä voisi kutsua sapatteihin ja muihin juutalaisten juhliin. Muistattehan tätä *Olegia* rukouksin, niin että hän uskaltaisi tulla mukaan tilaisuuksiin!

Anja on tulossa huomenna meille koko päiväksi. Vanhemmat menevät isoveljen kanssa kaupungin toiseen päähän seuraamaan pojan kilpailuja. Luvassa on siis barbie-, rakennus-, poni- ja koululeikkejä sekä pimeän tultua piilosta.

Kuva. Linnea silittämässä kissaa kirkon jälkeen.

Vuokraisäntämme, *Dima*, on palannut puolen vuoden rahantienauskeikalta Puolasta. Täällä palkat ovat niin olemattomat, että kaikki kynnelle kykenevät koettavat päästä töihin ulkomaille. Paljonko puolalaisella maatilalla maksetaan vierastyöläiselle, en tiedä vielä. Olimme tänään puheissa koskien olohuoneen ikkunoiden vaihtoa. Toisaalta ei huvittaisi vaihtaa niitä talvella, kun on kylmä. Toisaalta ei ole varma kestävätkö ravistuneet ikkunat enää seuraavaa myrskyä.

Jääkaapinkorjaaja

Keväällä tulee jo kymmenen vuotta kuluneeksi siitä, kun muutimme Pietarista Odessaan. Olemme asuneet koko ajan samassa asunnossa, joten korjattavaakin välillä tulee. Keväästä saakka kärsimme rikkinäisestä jääkaapin ovesta. Oven päälle on näet asennettu puinen ovipaneeli, ja joku saranoista oli rikki, niin että painavaa ovea piti samalla nostaa ja työntää. Syksyllä se kuitenkin meni kokonaan rikki, niin etten uskaltanut siihen koskea, ennen kuin se oli korjattu. Diman vaimo, *Natasha*, onneksi etsi sille korjaajan. Korjaaja oli juuri tutkimassa ovea, kun lapset istuivat iltaruualle ja siunasimme ruoan suomeksi. *Tehän siunasitte ruoan, eikö vain? Voitko sanoa, miten rukous kuuluu?*, kysyi korjaaja. Käänsin sen hänelle ja sanoin: *Meillä on tapana siunata ruoka. Täällä Ukrainassa ei taida olla sellaista tapaa? - Kyllä minä myös siunaan aina ruoan*”, hän kertoi. Kävi ilmi, että tämä *Zhenja* on antroposofi ja hänen lapsensa käy steiner-koulua.

Jonkinlaisia jumalanpalveluksiakin ortodoksipappi käy heille pitämässä, mutta *Zhenja* oli valmis rukoilemaan minkä uskonnon edustajan kanssa tahansa. Koetin selittää, että sillä on väliä, mihin usko. Kaikki tiet eivät vie taivaaseen. Hän kysyi, onko meillä jumalanpalveluksia muulloin kuin sunnuntaisin, joten annoin hänelle kutsun sapattiin ja messiaanisiin seurakuntiin. Muistattehan tätä *Zhenjaa*, että hän saisi löytää totuuden.

”Akke api” = Akseli apina

Akseli on nyt kaksi ja puolivuotias *Akke*, kuten hän itseään kutsuu. Hän on edelleen koko perheen lemmikki, jonka kehitystä muut seuraavat mielenkiinnolla. Sirkuskäynnin jälkeen huimapäisen pojan tempumat ovat vain lisääntyneet ja kuperkeikkoja, *kuppeijaa*, tehdään ilman käsiä (ja vaatteita). Tänä aamuna piirrettyä valittaessa hän sanoi: ”Tämmöönjonähny.” Lause oli hänelle niin pitkä, että Laurikin kiinnitti siihen huomiota.

Akseli on tänä syksynä aloittanut oman kerhoilunsa. Kerhossa käydään äidin kanssa kahdesti viikossa. Kieltä on opiskeltu myös piirrettyjä katsomalla, mutta niitä on katsottu sekä englanniksi että venäjäksi, niin että suusta putkahtaa sanoja eri kielillä. Akseli mm. meni leikisti nukkumaan ja sanoi itselleen ”Good night!” Lisää hän pyytää yleensä venäjäksi : ”Jishoo!”. Autoja lähetetään matkaan: ”One, two three – GO!”

Koulu

Koulun käynti vaatii täällä paljon enemmän vanhempien panostusta, kuin Suomessa. Asiota tehdään myös hyvin lyhyellä varoitusaajalla. Esim. syksyllä oli luokkien väliset ”urheilukilpailut”, joissa joka luokalta valittiin neljän tytön ja pojan joukkue, muut kannustivat. Vanhempien tehtäväksi jäi hankkia joukkueelle yhtenäinen vaatetus, keksiä joukkueelle nimi ja kannustushuuto sekä piirtää juliste. Opettaja kertoi kilpailusta tiistaina ja kilpailut olivat torstaina. Äidit hoitivat asiat sosiaalisessa mediassa, ja meiltäkin löytyi pari vihreää t-paitaa, jotka pääsivät kilpailijoiden päälle.

Tällä hetkellä luokat harjoittelevat ystävyysaiheisia lauluja kuorokilpailua varten, vaikka kyse ei ole mistään musiikkiluokista. Linnean luokan vanhemmat jopa palkkasivat ammattilaisen harjoittamaan laulua lapsilla, kun opettaja ei halunnut ottaa sitä tehtäväkseen.

Ensi syksynä koulunkäynti muuttuu entistä vaativammaksi, kun Sade siirtyy viidennelle luokalle, eli ”oppikouluun”. Opetus muuttuu kokonaan ukrainaksi, jota me vanhemmat emme ole koskaan opiskelleet. Sade on kyllä koulussa lukenut ukrainaa ja pystyy latelemaan pitkiä tekstejä ulkoa ukrainaksikin, mutta välillä niiden opettelu on vaikeaa, kun hänkään ei ymmärrä joka sanaa. Lisäksi meidän koulussa 5. ja 6. luokka käydään iltavuorossa. Rukoillettehan meille viisautta lasten koulunkäynnin suhteen, miten se olisi kaikkien kannalta paras järjestää!

Työtä ja juhlaa (Risto kirjoittaa)

Syys-lokakuussa oli monta juhlaa. Ensin juutalainen uusi vuosi, sitten jom kippur (suuri sovituspäivä) ja viimeksi lehtimajanjuhla. Juhla-aika tarkoitti myös sitä, että olimme kolme viikkoa lähes päivittäin kadulla jakamassa kutsuja/lehtisiä ja keskustelemassa. Tässä seuraavaksi pieniä välähdyksiä näistä kohtaamisista:

Mieleen katukohtaamisista jäi *Sofia*, noin 60-vuotias juutalaisnainen, joka sanoi uskovansa Jumalaan, mutta ei Jeesukseen. Hän käy synagogassa, mutta on käynyt joskus myös messiaanisessa seurakunnassa.

Dinjalle sain kertoa evankeliumin ja lukea Joh 3:16 ja antaa hänelle kotiin mukaan Uuden Testamentin.

Nadeshda sanoi uskovansa, mutta hänen tyttärensä on jehovan todistajissa, eikä Nadeshda näe siinä varoitteluistani huolimatta mitään vaaraa/eroa. Nadeshda sanoi myös heidän myös uskovan Jeesukseen.

Yksi juutalaismies sanoi että hänen on vaikea uskoa Neuvostoliiton aikana saadun opetuksen vuoksi.

Tapasin myös ranskanjuutalaisen *Erikin*, joka on töissä Odessassa.

Tatjana sanoi uskovansa, kun kerroin hänelle evankeliumin. Hän käy ortodoksikirkossa.

Tapasin kadulla *Boris*-nimisen juutalaismiehen, mutta kun viikkoa myöhemmin soitin, niin vaimo kertoi hänen joutuneen sairaalaan.

Simeon kertoi olevansa Israelista, mutta vierailulla Odessassa.

Jana niminen juutalaisnainen oli selvästi päihteiden vaikutuksen alainen, mutta juttelimme ja kerroin hänelle evankeliumin.

Svetlana, 85 v, oli katkera Jumalalle poikansa kuoleman takia.

Jättäisin nämä kaikki juutalaiset rukouksiinne, että Jumala vetäisi heitä puoleensa, niin että he voisivat uskoa Jeesukseen omana Messiaanaan, Pelastajanaan.

Kuva. Messiaanisen Uusi Jerusalem srk:n juutalaisen uuden vuoden 5778 juhla.

Voimme kiittää Taivaan Isää hyvin menneistä viikoista ja juhlista! Kadulla oli hyviä kohtaamisia, joissa sain kertoa evankeliumin, ja lukea mukanani olleesta venäjänkielisestä pikkuluokasta Joh 3:16. Jotkut kohtaamistani juutalaisista ottivat Uuden Testamentin myös mukaan kotiinsa tai tulivat tilaisuuksiin ja juhliin. Messiaanisten Uusi Jerusalem- ja Luvattu maa -seurakuntien ja Jews for Jesus (Juutalaiset Jeesukselle) lehtimajanjuhlat sujuivat mainiosti. Kaikkiin tuli väkeä mukavasti salin täydeltä juhlimaan ja kuulemaan Sanaa Messiaasta, Jeesuksesta.

"Jeesus puhui taas kansalle ja sanoi: "Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo." Joh. 8:12.

Lapsetkin jo ovat kovasti kyselleet koska on joulujuhla ja koska tulee lunta. Luterilainen seurakunta viettää täällä joulujuhlaa sunnuntaina 24.12. teologisella seminaarilla, joka on hieman kaupungin ulkopuolella. Maanantaille 25.12. on vielä suunnitteilla lapsille omakin juhla, johon voi kutsua myös uusia ihmisiä. Luntakin täällä yleensä tulee jossain vaiheessa oikein kunnolla, mutta yleensä vasta tammikuussa.

Siunattua Jeesuksen syntymäjuhlaa teille kaikille ja läheisillenne!

Kiitos paljon kaikesta tuestanne ja mukanaolostanne kuluvan vuoden aikana! Kiitos rukouksistanne, rahallisesta työmme tukemisesta, sähköposteista, korteista, kirjeistä ja joulumuistamisista, joita nyt viime päivinä on tullut useita.

*Odessan terveisin,
Risto ja Marja sekä lapset Sade 10v, Linnea 8v,
Lauri 6v ja Akseli 2v*

Rukousaiheemme jouluihelmikuussa:

- Perheenjäsenten terveys – olemme olleet syksyn mittaan paljon flunssassa
- Lasten koulunkäynti – viisautta sen järjestämiseen kaikkia tyydyttävällä tavalla, ja lapsille rohkeutta venäjän kielen puhumiseen
- Kiitos kotiapulaisestamme, Tanjasta – hänen autististen poikiensa puolesta, että Jumala voisi vaikka parantaa
- Pihalla tavattu juutalaismies Oleg ja jääkaapinkorjaaja Zhenja – Jumalan kutsua ja pelastusta heidän kohdalleen
- Rauhaa Ukrainaan!
- Tyttöjen kaverit: naapurin Anja, Zuliha, ja heidän perheensä.
- Jews for Jesus -joulujuhla 22.12. ja uusi vuosi 29.12., ja johdatusta puhelinsoittoihin ennen näitä juhlia.
- Kadulla ja kodeissa tavatut juutalaiset
- Luterilaisen seurakunnan joulujuhla 24.12. ja jatkuvuutta pyhäkoulutyöhön
- Seurakunnan järjestämä lasten joulujuhla 25.12. – jotta sinne tulisi paljon seurakuntalaisten tuttuja ja se saisi puhutella heitä.
- Uuden tilan löytyminen lut. seurakunnalle (tällä hetkellä kokoonnutaan asunnossa)

- Jouluaiheinen vammaistapaaminen tammikuussa, Vladislaville siunausta työhön ja erityisesti kaikki vammat joiden luokse hän on tehnyt kotikäyntejä
- Johdatusta tulevan vuoden Jews for Jesus -työn suunnitteluun
- Oleskelulupamme uusiminen jouluihelmikuussa

Rukouskortit:

Rukouskortti lähetetään sähköpostitse viikottain. Korttiin on koottu ajankohtaisia rukousaiheita työalueilta ja kotimaasta, vuorollaan jokaiselta alueelta. Rukouskortin voi tilata osoitteesta rukoukset@kylvaja.fi

Vapaaehtoinen tuki Liedepohjien työlle Ukrainan Odessassa Lähetisyhdistys Kylväjän kautta. Voit käyttää seurakunnan mukaista viitenumeroa, jonka saa Kylväjän toimistosta puhelimitse tai osoitteesta:

<http://www.kylvaja.fi/lahjoita/viitenumeralaskuri>

Ilman viitettä kirjoita viestiin lähetin sukunimi ja kotiseurakuntasi.

Lähetisyhdistys Kylväjä

Käyntiosoite: Tikkuraitti 11 A, 2. krs. TIKKURILA
Puh. (09) 253 254 00

Postiosoite: PL 188, 01301 Vantaa

www.kylvaja.fi
kylvaja@kylvaja.fi

Toimisto avoinna klo 9:30-16:00

Pankki: IBAN FI57 4405 0010 0212 96
BIC: ITELFIHH

Rahankeräyslupa:

<http://www.kylvaja.fi/lahjoita/>
